

ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΛΛΟ - ΠΑΣΟΚ -3

ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ο νέος εθνικός αυτοπροσδιορισμός
ανάγκη επιβίωσης για τον τόπο και τον ελληνισμό

10. Η Ελλάδα βγαίνει από τον μεταπολιτευτικό ιστορικό κύκλο πολύ σοφότερη. Με σαφή συνείδηση των ορίων της και χωρίς ψευδαισθήσεις. Αλλά το κυριότερο με σημαντική υποχώρηση της διεθνούς της θέσης και το άνοιγμα νέων μετώπων που δημιουργούν βαθύτατη ανησυχία για το μέλλον του ελληνισμού.

Σήμερα η συντηρητική παράταξη ανατρέπει τα βήματα που έγιναν τα τελευταία χρόνια επαναφέροντας τη χώρα ανοχύρωτη στην αγκαλιά του εθελοδούλου "ατλαντισμού". Ετσι πορευόμαστε χωρίς πυξίδα με μόνη επωδό τη μεταφυσική αντίληψη ότι "θα μας δικαιώσει η επόμενη μέρα"

*

11. Και όμως βρισκόμαστε υπο το κράτος δύο ολοκληρωμένων στρατηγικών και τη τρομακτική ρευστότητα των εξελίξεων στην περιοχή μας.

Η πρώτη απ' αυτές αφορά την αμερικανική υπερδύναμη που κυριαρχεί στο πολιτικό-στρατιωτικό πεδίο.

Δεν έχουμε ψευδαισθήσεις. Η στρατηγική των ΗΠΑ έχει ξεκάθαρους στόχους:

1. Μονοπώλιο επιρροής στον κρίσιμο χώρο των πετρελαίων και της Μέσης Ανατολής.
2. Πλήρης αποδοχή του νέου ρόλου μιας αναβαθμισμένης Τουρκίας στην περιοχή.
3. Αμυντική ζώνη στρατιωτικού ελέγχου στον άξονα Κρήτη-Κύπρος-Τέλ Αβίβ.
4. Στρατηγική αναδιανομής συνόρων στη Βαλκανική απο όπου θέλει να εκτοπίσει την Ευρώπη.

Η δεύτερη αφορά τον τουρκικό επεκτατισμό, τη μονιμότητα και τη διάρκεια των στόχων του, τις θρησκευτικές και εθνικές του συμμαχίες, τη σύμπλευση των επιδιώξεων με τη στρατηγική των ΗΠΑ.

Εντείνει ολοένα και περισσότερο τις διεκδικήσεις του από τη χώρα μας και προφανώς θα επιχειρήσει να δημιουργήσει και να αξιοποιήσει τα νέα μέτρα για να κλείσει σε όφελός του τα παλιά.

Η Βαλκανική είναι το κρίσιμο πεδίο της δεκαετίας γιατί προορίζεται να παίξει ένα ευρύτερο αποσταθεροποιητικό χώρο ανατροπής του STATUS στην περιοχή με τις πιθανές εθνικιστικές αποσκιρτήσεις και την έξαρση των μειονοτικών ζητημάτων σ' όλη τη μεθοριακή γραμμή.

Η Ευρώπη πανίσχυρος οικονομικός και τεχνολογικός πόλος εν δυνάμει είναι το μοναδικό αντίβαρο ανάσχεσης μακροπρόθεσμα της αμερικανικής στρατηγικής και σταθεροποιητικός παράγοντας στην περιοχή με την προϋπόθεση να βρεί γρήγορα ένα δρόμο ενότητας και αυτονομίας.

*

12. Με το συγκλονιστικό "η Ελλάδα στους Έλληνες", που σημάδεψε κυριολεκτικά τη μεταπολιτευτική περίοδο, η χώρα στη δεκαετία του '80, αντιπαρατέθηκε στους δεσμούς της εξάρτησης που κρατούσαν τον τόπο στην κακοδαιμονία και οδηγούσαν τον ελληνισμό σε συρρίκνωση.

Αναβάθμισε τη θέση της κινούμενη με γνώμονα την αντιμετώπιση των προβλημάτων ακεραιότητας και κυριαρχίας. Διατύπωσε νέο αμυντικό δόγμα που επέτρεπε ταυτόχρονα με τη διασφάλιση της ειρήνης το "οχι σε νέα τελεσμένα". Αξιοποίησε όλες τις διαστάσεις της γεωγραφικής της θέσης.

Ήταν μια γερή ανάσα.

Δεν σημαίνει, όμως, ότι δεν υπήρχαν αντιφάσεις και αδυναμίες, που εντοπίζονται ανάμεσα στη διεθνοποίηση της αγοράς και την "αυτοδύναμη ανάπτυξη". Ανάμεσα στην τακτική αντιμετώπιση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και της εθνικής διεκδίκησης στην ΕΟΚ. Ανάμεσα στους στόχους και τα μέσα της πολιτικής. Ανάμεσα στο σωστό προσανατολισμό για την ανεπάρκεια εσωτερικών όρων και προϋποθέσεων.

Απαιτείται νέος εθνικός αυτοπροσδιορισμός ολοκληρωμένος που να ξεπερνά αυτές τις αντιφάσεις.

*

13. Μία ολοκληρωμένη εθνική στρατηγική για τον ελληνισμό στη νέα εποχή περιέχεται στην πρόταση:
ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

"Με τους Έλληνες" σηματοδοτείται η ενότητα, η ομοφυχία, η συμφωνία και η συμμετοχή των πολιτών ανεξάρτητα από πολιτικές και κομματικές εντάξεις στην κοινή μοίρα και τους κοινούς στόχους του ελληνισμού. Οτι δεν είναι μόνο η καλύτερη ή χειρότερη κυβέρνηση που ασκεί την στρατηγική, αλλά ένα ώριμο, αποφασισμένο και συνειδητό πατριωτικό κίνημα μέσα και έξω από τη χώρα.

"Για την Ελλάδα" σημαίνει πρώτα και κύρια η Ελλάδα. Η πορεία εξακολουθεί να παραμένει από το εθνικό προς το ευρωπαϊκό ανεξάρτητα από την διαρκώς αυξανόμενη σημασία του τελευταίου.

Η εθνική στρατηγική στηρίζεται στη γεωστρατηγική θέση, την ιστορία και τον πολιτισμό του ελληνικού έθνους. Η Ασφάλεια, η Ακεραιότητα, η Κυριαρχία του εθνικού χώρου και η Ενότητα του ελληνισμού αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο. Η αντιμετώπιση της εξωτερικής απειλής και των κινδύνων στη Βαλκανική θέτουν την Κύπρο, το Αιγαίο και τα Σταθερά Σύνορα σε πρώτη προτεραιότητα που απαιτεί μακροπρόθεσμη εθνικοαμυντική στρατηγική.

Η "Ευρώπη" είναι ο χώρος της ευρύτερης εθνικής ένταξης, ο μόνιμος πια προσανατολισμός. Εκεί διαμορφώνεται ευρύτερος πόλος αντιπαράθεσης με τους στόχους της αμερικανικής στρατηγικής. Εκεί αναζητούνται κυρίως οι εθνικές και πολιτικές συμμαχίες. Εκεί δημιουργείται το προοδευτικό μέτωπο συγκλίσεων, επιδιώξεων και πρωτοβουλιών.

Είμαστε για την Ευρώπη το φυσικό της σύνορο προς την Ανατολή και τη Μ. Ανατολή και ο προνομιακός χώρος για το άνοιγμα της Δύσης προς την υπόλοιπη Βαλκανική κι αυτό σημαίνει νέα οικονομικά, κοινωνικά και αμυντικά δεδομένα για τη χώρα στα πλαίσια της κοινής ευρωπαϊκής προοπτικής.

Οι σχέσεις μας με τις ΗΠΑ είναι σχέσεις αμοιβαίου συμφέροντος και ισοτιμίας, σθεναρής υπεράσπισης των εθνικών συμφερόντων και όχι σχέσεις υποτέλειας ή αντιπαλότητας.

Ταυτόχρονα παραμένουμε κήρυκες της ειρήνης και της παγκόσμιας συνενόησης, ανηπατύσουμε τους παραδοσιακούς δεσμούς φιλίας και συνεργασίας, με το Αραβικό Έθνος και ευρύτερα με τον τρίτο κόσμο, ενώνουμε τις δυνάμεις μας με όσους μάχονται το ρατσισμό, την εκμετάλλευση, την πείνα, την αθλιότητα, την κοινωνική και οικονομική ανισότητα.

Αυτή η στρατηγική απαιτεί ισχυρό εσωτερικό μέτωπο που έχει τρεις προϋποθέσεις:

Η πρώτη αφορά την αναστροφή του αναπτυξιακού μοντέλου με την αυτόνομη ανάπτυξη των περιφερειών. Η ενίσχυση του δημοκρατικού προγραμματισμού, η αποκέντρωση των αναπτυξιακών επιλογών, το παραγωγικό κράτος, τα ισχυρά κίνητρα για την ανάπτυξη παραγωγικών επενδύσεων, είναι αδήριτη ανάγκη στα πλαίσια των ευρωπαϊκών εξελίξεων.

Η δεύτερη αφορά την ανταγωνιστική εθνική οικονομία.

Η αύξηση της παραγωγικότητας, ο εκσυγχρονισμός, η αναδιάρθρωση της παραγωγής απαιτούν μια κοινωνική συμφωνία σε ένα νέο παραγωγικό σχέδιο. Βασικό στοιχείο συνοχής του το κοινωνικό κράτος, η εργασιακή ειρήνη και οι νέες εργασιακές σχέσεις.

Η τρίτη και η κρισιμότερη είναι η ευρύτερη μορφωτική και πολιτιστική θωράκιση του ελληνισμού. Οφείλει να απαντά στον αφελληνισμό της ελληνικής κουλτούρας, στο αδιέξοδο του καταναλωτικού πρότυπου, στην κρίση προσανατολισμού και περιεχομένου της εκπαίδευσης, στην αλόγιστη σπατάλη των περιβαλλοντικών πόρων και την οικολογική καταστροφή.

Το τετράπτυχο Παιδεία-Πολιτισμός-Περιβάλλον-Ορθοδοξία πρέπει να αποτελέσει ξανά την κινητήρια δύναμη για το έθνος και την προοπτική του.

*

15.

Η ανάδειξη ενός νέου ελληνικού ανθρωπισμού, από τους Έλληνες όμως, αυτή τη φορά και η συνάντησή του με τον ευρωπαϊκό ορθολογισμό δεν μπορεί παρά να συνυπάρξουν με το σύγχρονο σοσιαλιστικό αίτημα και την προοδευτική λύση.

Εκεί βρίσκεται η ψυχή της πρότασης "με τους Έλληνες για την Ελλάδα της Ευρώπης".

Ποιά είναι η κοινωνική βάση και η πολιτική πρόταση και προ παντός ποιός μπορεί και πρέπει να είναι ο πολιτικός φορέας αυτής της στρατηγικής;

Αυτό όμως αφορά το κόμμα, την κοινωνία και τους πολίτες.
